

FARNÍČEK prosinec 2018

Měsíční informátor Římskokatolické farnosti ve Frýdlantu nad Ostravicí – ročník XIX.

*„S hlubokým zármutkem v srdci oznamujeme, že nás dne 30.11.2018 předešel ve znamení víry a spí spánkem pokoje náš milovaný otec děkan Josef Maňák. Pro mnohé byl opravdu otcem, pro některé možná dědečkem, ale rozhodně pro všechny dobrým duchovním vůdcem a pastýřem. Provázejme jej svými modlitbami a **děkujeme Bohu za vše, co pro nás kdy udělal.**“ To byly věty, které nás nemile překvapily poslední listopadový den. V sobotu 8.12. jsme se vydali jej doprovodit na jeho poslední pozemské cestě.*

P. Petr Fichna, farář

Odešel velký člověk

Mons. Josef Maňák se narodil 25. srpna 1950 v Huslenkách na Valašsku. Jeho mládí je spojeno s místním folklórem. V obci Hovězí založil v roce 1976 soubor Hověžan, který byl brzy přejmenován na folklorní soubor Ovčák. Budoucí pastýř lidských duší jej také několik let vedl.

Cesta ke kněžství vedla nejprve přes elektrotechnickou fakultu VUT v Brně. Po čtyřech letech vysokoškolského života absolvoval dvouletou základní vojenskou službu a následně začal učit na učilišti Pozemních staveb. V roce 1981 zahájil studia na CMBF v Litoměřicích. Dne 28. června 1986 přijal v Olomouci kněžské svěcení vkládáním rukou biskupa Josefa Vrány.

Jako novokněz působil nejprve jako kaplan v Místku, od roku 1988 vedl farnost Kozlovice a v roce 1990 byl také ustanoven děkanem v Místku. V roce 1991 se v sídle děkanství stal také farářem a za dobu svého působení zajistil opravu řady kostelů. Dne 26. srpna 2006 jej papež Benedikt XVI. jmenoval kaplanem Jeho Svatosti.

Mons. Josef Maňák se za desetiletí působení ve farnosti Místek stal symbolem pro toto město. "Udělal pro naši farnost velmi mnoho a je mi to upřímně líto, že zemřel. Byl jen rok mladší než já a znali jsme se ještě z doby, kdy byl v Místku kaplanem," uvedl Josef Kleinwächter, který dodal, že jeho odchod na věčnost je pro farnost Místek a celý děkanát velká ztráta.

Mons. Josef Maňák zemřel v pátek 30. listopadu v třinecké nemocnici.

Bůh stvořil vesmír, aby měl čím ozdobit jesličky

Učinil oblohu a zaplnil ji hvězdami a ptáky. Učinil světlo a potom slunce (tak to stojí v Bibli, i když se to zdá divné) a v noci rozsvítil bílou lampu, to aby bylo Ježíškovi dobře vidět do tváře a andělé se na Štědrý večer nespletli.

Učinil hory, tak skutečné, že vypadaly jako z korku, a ověncil je orly a sněhem. Učinil moře a oceány ze stříbrného papíru a velké pouště ze zlatavého písku pro velbloudy Tří králů.

Pak si zavolal tu nejmenší hvězdičku ze všech hvězd – měla sotva 6 miliónů hypermegawattů – a zavedl ji až na druhý konec vesmíru. Tam do ní zlehýnka a přeopatrně ťukl jedním prstem, právě tak akorát, aby za několik tisíc století zablikala na arabských plážích před zraky mudrců z východu.

To všechno nebylo pro Hospodina nijak těžké. Pouhým pohledem nabarvil veškeré druhy květin, které stvořil, a břehy řek vystlal mechem. Dal vyrůst stromům, které, když se napřímily, rozhýbaly vzduch a způsobily jemný vánek a vítr. Dnes se sice říká, že to vítr hýbe stromy, a ne naopak, ale to by se muselo nejdříve dokázat.

Z větru se zrodily písečné duny a první hudba polí.

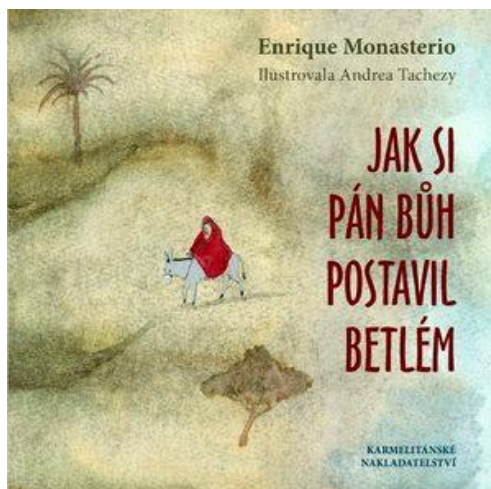
Potom si Bůh udělal přestávku a zamyslel se nad tím, kam postaví svůj betlém. A rozhodl se pro městečko Betlém. Vymyslel si postavičky: býčka, oslci, pradleny, pastýře... A jelikož neměl nijak naspěch, založil jim rod: rodiče, prarodiče, praprarodiče. Stovky životů na vytvoření každého jednotlivého života; stovky lásek na dosažení toho správného výrazu obličeje, tónu hlasu a gesta rukou v Božím betlémě.

Pomyslel na svou Matku – celou věčnost o ní snil. A protože se mu stýskalo po jejím pohlazení, začal na Mariiných předcích kreslit jakoby náčrty této květiny, která měla ve svůj čas vykvést.

Stejně jako malíř, který se usilovně snaží o dokonalé tahy štětcem, namaloval Bůh tisíce úsměvů na tisících rtů. Na očích jiných si nacvičil přečistý pohled, který měla mít jeho Matka. A pak se jednoho dne narodila Panna Maria, jeho milovaná dcera, jeho neposkvrněná snoubenka, jeho mistrovské dílo. Postavil ji do betléma hned vedle jesliček s Ježíškem, který – protože byl jenom její – byl jejím živým obrazem.

I viděl Bůh vše, co stvořil. A bylo to velmi dobré, ba co víc, bylo to úžasné. Líbilo se mu to tak moc, že se rozhodl narození svého Syna vysílat v přímém přenosu každý prosinec v dějinách a v každém srdci, ve kterém by bylo místo pro betlém. Tak vymyslel Vánoce.

Vánoce, to není nějaké výročí, ani památka. Také to nejsou jen city. Je to den, kdy Bůh staví v duších betlém. Prosí nás jen o to, abychom mu uvolnili nějaký koutek a umyli si uši, abychom mohli naslouchat štedrovečerním andělským koledám...

*Článek zpracován podle knížky Enrique Monasteria **Jak si Pán Bůh postavil betlém**, kterou vydalo Karmelitánské nakladatelství. Poetické dílko E. Monasteria vychází česky poprvé, zatímco ve Španělsku se dočkalo od roku 1995 již patnácti vydání. Žánrem připomíná Exupéryho Malého prince: tváří se jako kniha pro děti, ale osloví spíše dospělé čtenáře, vnímavé pro duchovní hodnoty v hávu krásné literatury.*

<http://vanoce.vira.cz/clanky/buh-stvoril-vesmir-aby-mel-cim-ozdobit-jeslicky>

Vánoce Mons. Josefa Maňáka (rozhovor v F-M Deníku)

- **Co pro vás Vánoce znamenají?**

Vánoce prožívám samozřejmě jako křesťan a kněz, to znamená v duchu víry. Je to pro mě čas, kdy mohu víc než jindy promýšlet a prožívat toto velké tajemství naší víry, totiž že Bůh se stal člověkem. V Ježíši Kristu se Bůh stal člověku tak blízký, že jej může vidět, slyšet, dotknout se ho. Přichází k nám ne jako mocný, aby nás ohromil, ale jako prosté, bezbranné dítě, tedy v jakési pokoře a bezmoci. Chce prožít celý lidský život, chce být solidární se všemi, i s těmi přehlíženými. Abychom to byli schopni vnímat a přijmout, je potřeba ztišení, modlitby a Božího slova. A to je otázka adventního času, který bohužel dnes splývá s Vánocemi, a tak se lidé ochuzují o skutečné prožití Vánoc.

- **Jak vypadá váš Štědrý den?**

Můj Štědrý den je spíše soustředěn na přípravu bohoslužeb, kterých je o Vánocích poměrně hodně. Rád si dopoledne zajdu do přírody, abych si trochu v tichosti promyslel vánoční promluvu a podobně. Jako kněz vlastní rodinu nemám, ale tu mi plně nahrazuje společenství věřících, kterým sloužím. O Vánocích kostely praskají ve švech, protože přijdou i ti, kteří běžně do kostela nechodí, snad aby trochu načerpali duchovní radosti, kterou při bohoslužbách prožíváme. Jsem rád, že těmto lidem mohu během svátečních bohoslužeb něco hezkého říct a přinést třeba kousíček naděje do jejich života. Největší radost mi působí děti, které dokážou žasnout třeba nad rozzářeným betlémem, a také se rády a upřímně modlí. To jsou pro mě ty nejlépe prožité Vánoce.

- **Jídelníček máte na Štědrý den běžný?**

Samozřejmě jako každý jiný smrtelník mám i já štědrovečerní večeři. Dokud žili rodiče, tak zde za mnou na Vánoce jezdívali. Ti už ovšem bohužel odešli na věčnost, takže večeřívám s panem kaplanem, který je zde se mnou na faře a s jeho rodiči, kteří zde pravidelně na Vánoce přijíždějí a připravují i samotnou večeři. Letos přijde i bývalý kaplan, který je už v sousední farnosti farářem, a možná ještě někoho pozvu, kdo bude mít zájem být v tento večer pospolu s námi. Rodiče kaplana pocházejí ze Slovenska, takže se těším, že obohatí štědrovečerní rituál nějakými slovenskými zvyky či jídlem. Určitě bude na stole „kapustnica“, což v našich končinách zvykem nebývá. Na tu se velmi těším. Navzájem si dáváme menší dárečky, které jsou spíše symbolické, například kniha, kosmetika a podobně. Před Vánocemi ale do obchodů moc

nechodím, protože na to nemám čas, ale vždycky tím někoho pověřím, aby dárky obstaral.

- **Nemáte pocit, že v dnešní hektické době se kouzlo Vánoc vytrácí? Že se lidé neustále za něčím honí, chtějí před svátky vše zvládnout, nakoupit a předvánoční čas si neužijí?**

Nedávno jsem slyšel postesknout si jednu maminku, která říkala zase přicházejí ty protivné Vánoce. Já jsem se tomu podivil, když se jedná o takový krásný čas. Ta mi ale vysvětlila, že musí umýt okna, uklidit, běhat po obchodech, do toho všeho ještě musí do práce a na všechno dohlédnout, takže se vlastně k těm Vánocům dopotácí zcela vyčerpaná. Tak jsem jí odpověděl, že proti tomu asi těžko co udělá, možná, když si více uvědomí, že to dělá pro své drahé, tak jí to dá sílu. Vždyť láska přemáhá i únavu. A protože byla věřící, tak jsem jí poradil, že to může dělat i z lásky ke Kristu. Musím však konstatovat, že naši předkové kladli větší důraz na duchovní přípravu, jinak by nevznikly ty nádherné adventní i vánoční zpěvy, betlémy a podobně. Proto si myslím, že jejich radost z Vánoc byla mnohem intenzivnější.

- **A co vánoční dárky?**

Co se týká dárků, tak si myslím, že v dnešní době jsou obchody dosti zásobené, lidé nemusejí stát fronty na několik banánů, pomerančů či kokosovou moučku, jako tomu bylo v minulosti. Myslím si, že přes všechno to naříkání si u nás nežijeme špatně a vánoční stůl je bohatě prostřen. Člověku však nesmí uniknout duchovní rozměr Vánoc, jinak mu zbude jenom „radost z hadrů“, jak někde ve své knížce napsal Ludvík Vaculík. To, co je pro nás tím největším darem, je Bůh, který k nám přichází v Ježíši Kristu jako člověk.

- **Vzpomenete si na své první Vánoce, které jste již dokázal vnímat?**

Naše rodina žila celkem skromně, navíc Štědrý den nebýval v mém dětství svátečním dnem, takže se ještě dopoledne chodívalo do práce. Tatínek přijížděl domů až odpoledne a teprve pak se chystal stromeček a slavnostní večeře. Večeře bývala běžná, jako je nyní bramborový salát a kapr, napekly se i koláče. My jako děti jsme hlavně měli radost, že jsme mohli být s rodiči, a také jsme rádi zpívali koledy. Tatínek hrál na mandolínu nebo na kytaru, oba s maminkou uměli hezky zpívat, proto jsme si společně u stromečku vždycky pěkně zazpívali. Pak jsme dostali dárky, což většinou bylo oblečení, hračky ani moc ne, snad nějaká ta knížka. Ale z každé maličkosti jsme mívali radost. Samozřejmě jsme pak chodívali do kostela, to k svátkům patřilo. Tehdy nebyla televize, poslouchal se jen rozhlas, takže bylo více času posedět u stromečku.

Na Štěpána se už chodilo po návštěvách, ale Boží hod se prožíval v rodině. Bývalo to moc pěkné a rád na to vzpomínám.

- **Máte nějaké vysněné Vánoce?**

Vysněné Vánoce mám, není to nic nemožného, ale to bych nesměl být knězem, protože jsem vázán ke službě. Chtěl bych prožít Vánoce tam, kde se Kristus narodil, ve skutečném Betlémě. Já jsem tam už před lety byl, ale ne o Vánocích, bylo to na podzim. Na člověka to tam působí velmi emotivně, ač se vlastně jedná jen o mrtvé kameny. Bylo by to jistě zajímavé prožít „půlnoční“ přímo na místě, kde se Kristus narodil. Jenomže i tam je problém, neboť se tam Vánoce slaví třikrát nebo čtyřikrát za rok, protože pravoslavní se řídí jiným kalendářem, stejně tak Arméni a tak dále.

- **Vybaví se vám nějaké Vánoce, které na vás hodně zapůsobily?**

Vzpomínám. Byly to první Vánoce, které jsem neprožil v rodině, ale na vojně. Sloužil jsem kousek od Litoměřic, v Terezíně. Na Štědrý den jsem si vzal noční službu. Obcházel jsem to své kolečko, kde jsem hlídal vojenské objekty. Při cestě lesem jsem vzpomínal na rodiče, až jsem byl celkem naměkko. O půlnoci jsem najednou slyšel zvonit zvony z litoměřické katedrály a lesním průzorem jsem viděl osvětlené město. Najednou tato melancholie ustoupila, protože jsem věděl, že také doma rodiče jdou na „půlnoční“ a já mohu být, i přes velkou vzdálenost, jim nablízku. Hlas zvonu byl takovým krásným znamením. Pak jsem vánoční občůzku již v klidu dokončil. Bylo to ale něco zvláštního, když člověk zůstane sám uprostřed přírody ve svaté noci vánoční. Ale musím říct, že předtím byla samozřejmě bohatá večeře v kasárnách, kde to bylo také moc krásné. Na tyhle Vánoce hodně vzpomínám a bylo to zajímavé.

- **A závěrem...**

Děkuji, že mi bylo umožněno, abych oslovil čtenáře Deníku, který také kupuji. Všem čtenářům přeji pokojné a radostné Vánoce prožité v kruhu jejich nejbližších. A těm, kteří jsou sami, nebo jsou životem zklamaní, slibuji, že si na ně zvláště při půlnoční bohoslužbě vzpomenu.

Převzato z *FM Deníku* ze dne 23.12.2012. Rozhovor vedl Tomáš Machálek.

https://fm.denik.cz/zpravy_region/josef-manak-urcite-na-stole-bude-rovnez-kapustnica-20121222.html

**Biskupství ostravsko – opavské
Centrum pro rodinu a sociální péči**

Srdečně zveme nejen seniory na setkání

ADVENTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVU s P. Jozefem Novákem st., CsSR

Kdy: středa 12.12. 2018 od 9.00 hodin

**Program: svátost smíření, mše svatá,
přednášky a adorace**

**Kde: Frýdlant n/O, městské středisko
sociálních služeb**

**Kontakt: L. Kaňoková, tel. 734 876 497
M. Göttlicherová, tel. 731 534 062**

*Římskokatolická farnost Frýdlant n. O.
Vás zve do našeho farního kostela na*

VÁNOČNÍ BOHOSLUŽBY

Pondělí 24. 12. 2018 - Štědrý den

Mše svatá v 16:00 hod. – pro rodiny s dětmi.

Mše svatá ve 22:00 hod. – tradiční půlnoční.

Úterý 25. 12. 2018 - Boží hod vánoční

Mše svaté v 7:00 a 9:30 hod., Pstruží v 11:00 hod.

Středa 26. 12. 2018 sv. Štěpán

Mše svaté v 7:00 a v 9:30 hod.

Pondělí 31. 12. 2018 - silvestrovská

Mše svatá s děkovnou pobožností v 17 hod.

Úterý 1. 1. 2019 Nový rok

Mše svaté v 9:30 hod. a v 18 hod. v kapli DS

